

I cejn rád zabere na boilie
nebo pelety

Kdo hledá, ten své ryby najde Nejmenší rybníčky a louže

Minule jsem psal o hledání ryb v malých tocích. Potoky a říčky jsou skutečně nádherné vody, ale některé rybáře k nim **nedostanete ani heverem**. Tekoucí vody jim k srdci prostě nepřiřostly. A z nějakého, mně neznámého, důvodu tráví svůj čas jen na březích stojatých vod.

text: Milan Tychler foto: autor

Stojaté vody? To je velmi široký pojem, pod nímž si můžete představit sotva větší louži, ale i pořádné jezero, popřípadě zatopenou pískovnu nebo údolní nádrž. Jak je libo. Jestliže jsem zmínil, že hledat ryby v malých tekoucích vodách není nijak zvlášť složité, pak tatáž činnost u velkých jezer je úplně, ale úplně něco jiného. Tady je hledání ryb už oříškem. Než se ale dostaneme k velkým vodám, podívejme se na revíry malé, najdeme jich u nás spoustu. I v nich můžete ulovit krásné ryby.

Pantáta Klásek vysedává u Dlouhého rybníka den co den. Je to jen taková větší louže, která nedává dohromady ani hektar. V přehledu revírů se píše, že má 0,75 ha. Proč se této vodě říká Dlouhý rybník? To ví jen pánbůh, protože dlouhý není ani náhodou. Spíše jde o nepravidelný

trojúhelník, ale možná to dřív bylo jinak. V této krajině bývalo kdysi rybníků více než souše. Byly mezi sebou různě propojené a zavlažovaly přilehlé louky coby pastviny pro dobytek. Jenže to už je dávno pryč. Snad to v té době býval dlouhý rybník, ale teď už rozhodně není. Tak tedy pantáta Klásek rozkládá jako vždy své nádobíčko na svém plácku. K vodě to má přes humna. Stačí otevřít zadní branku zahrady a je u vody. Může přijít kdykoli bez obav, že by mu jeho místo někdo zasedl. Rybářů tu bývá poskrovnu a každý ví, že tohle místo je prostě starého Kláska.

Je čas plný bouřek a krátkých přepršek, což není špatná doba na ryby

Včera se mi podařilo zaseknout dva celkem pěkné úhoře a zaslechl jsem pukát slušného sumce. Asi se